

ahol a megölt csecsemők és gyermekek ruháit állították ki.

Minden tizedik megölt ember magyar volt az auschwitzi és a birkenauai táborban. Szívbemarkoló érzés volt végignézni azt a magyar kiállítást, melyet ebben az évben nyitottak meg. Emlékszalagunkat itt helyeztük el. S csupán csak reménykedni tudunk abban, hogy soha többet nem kerül sor ilyen vagy ehhez hasonló rémségekre, mint amelyeket itt láttunk.

Ezt a kiállítást mindenkinek látnia kéne egyszer az életében. Utána talán türelmesebbek, emberségesebbek lennének egymás iránt.

Miközben Krakkón keresztül visszautaztunk szálláshelyünkre, még sokáig téma volt mindaz, amit aznap láttunk.

Utolsó napunkon ragyogó napsütés fogadott bennünket, s reggeli után meg se álltunk a Dunajecig. Tutajunk kilenc kilométeren át kanyargott velünk a folyón a szlovák-lengyel határon. Természeti értéke mellett számtalan legenda is fűződik a tájhoz, melyet szívesen meséltek nekünk kísérőink.

Különleges közlekedési eszközünket a Szlovák Paradicsomba érve felcseréltük a lábunkra, mert gyalogtúrával szerettük volna bejárni Podlesoktól a Hernád-áttörés vadregényes tájait. A szelíden hömpölygő patak később hangossá vált, amint sziklák közé vezetett útja. Létrák, fémből készült tálcák és láncok segítették biztonságos haladásunkat. Utunk többször vitt a patakmeder felső szintjeire, lábunk alatt 30-50 méterre kanyargott a Hernád. Fü-

Emlékszalagunkat az auschwitzi magyar kiállításnál helyeztük el

A Magas-Tátra esővel fogadott

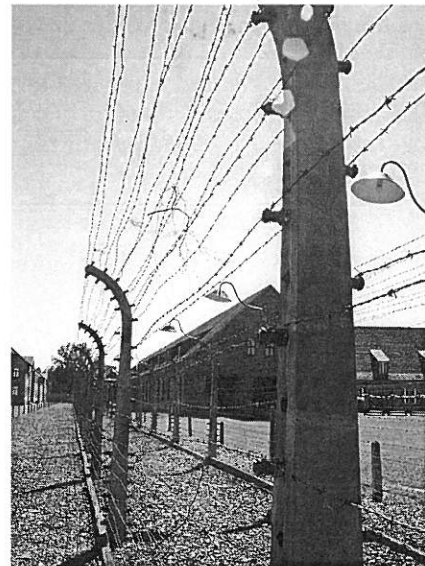
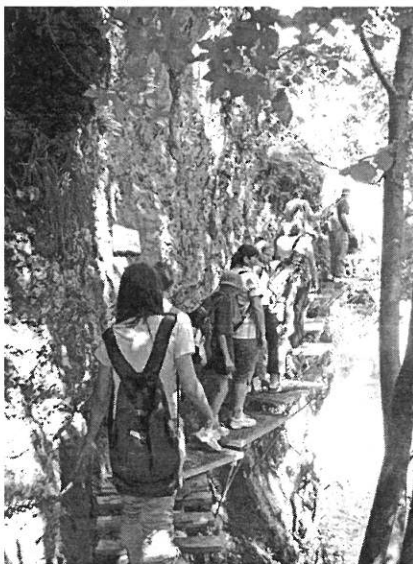
gőhidakon keltünk át az egyik partról a másikra.

Buszunk a túra után Romska Osada nevű helyen várt ránk. Mint kiderült, ez egy cigánytelep. Megrogyant épületek, a vizet vödörökben hozzák több száz méterről. Rengeteg gyerek vett bennünket pillanatok alatt körül. Kértek. Ennivalót. Kenyeret.

Mi pedig elgondolkodhattunk azon, hogy hányféle rétegződöttség van az emberiségnek vagyoni helyzet alapján. Hogy vajon milyen eséllyel indulnak neki a harmadik évezrednek ezek a purdék? Sok kilométerre a falutól, elszigetelve, közlekedési eszközök nélkül, előítéletek között élve.

Nagyon sok tennivaló van még adig, míg hazánk határain belül és kívül nagyon lassan, generációkon ke-

Pillanatkép a Hernád-áttörési túránkról

Auschwitz – Soha többet!

resztül elindulhat egy olyan folyamat, mely a kirekesztés helyett a másság elfogadását, az elesettek segítségét hozza el. Mindez nem erőszakosan, hanem lassú tudatformálással, az esélyegyenlőség lehetőségének társadalmi biztosításával.

Aki pedagógiával foglalkozik, az tudja, hogy ez nem lesz egyszerű és könnyű feladat. De szükséges.

Hazatérve mindannyiunknak volt bőségesen mesélni valója. E négy nap alatt a tanítási szünetben „leckét kaptunk”: talán nem csak történelemből, földrajzból, magyar irodalomból és gasztronómiából, hanem hazafiságból és emberségből is.

Olyan csapat utazott együtt, ahol már majdnem mindenki tudja azt, hogy mit jelent közösséghez tartozni, milyen lehetőségeket és vállalt kötelezettségeket jelent ez. Aki pedig még nem tudja, még megtanulhatja.

Aki hallja, adja át!

MEGHÍVÓ HELYETT

Augusztus utolsó hétvégéjén ifitalálkozót szerveznek a Gerecsében, a legendás pusztamaróti úttörőtáborban a 2989. Számú Zrínyi Ilona Úttörőcsapat jelenlegi ifivezetői, melyre szeretettel várnak és elvárnak minden régi ifit is, aki az elmúlt 25 évben csapatunknál dolgozott.

Jelentkezés Faragó Gábornál, tőle megtudhatjátok a részleteket. Telefon: 20-4798-935

Szöveg:

Várhelyi Mária

Fotó:

Várhelyi Miklós